

Tom en Jacques Robijns

Het fokbedrijf 'van Attenhoeve' behoort tot de kleine groep Vlaamse aanhangers van een zoogsysteem voor Belgisch-witblauwvee.

Activiteit:	zoogkoeien en akkerbouw
Ras:	Belgisch witblauw
Aantal stuks:	160
Aantal kalvingen:	60

In tegenstelling tot de meeste Vlaamse witblauwbedrijven behoort het fokbedrijf 'van Attenhoeve' in Vlaanderen tot de kleine groep aanhangers van het zoogsysteem. Jacques en zoon Tom Robijns erkennen dat de controle op de kalveren in een zoogsysteem veel minder intensief gebeurt dan bij gescheiden opfok. En soms even arbeidsintensief is. Jacques Robijns (58): 'Akkoord, af en toe heb je een kalf dat zo stom is als een ezel en dan duurt het soms tot drie dagen voor het zelfstandig kan drinken. Maar globaal genomen werkt het makkelijk en is het beter te combineren met onze akkerbouw. Harpon is wat dat betreft een droom van een stier. Zijn kalveren gaan onmiddellijk aan de uier hangen.' Vader en zoon Robijns juichen daarbij de ontwikkeling van de nieuwe fokwaarde voor zuigvermogen toe. 'Voor ons was de fokwaarde drinkvermogen niet specifiek genoeg. Neem nu Sjaka-Zoeloe. Dat was een echte tegenvaller qua zuigvermogen vanwege de scheve muilen bij de kalveren. Maar aan de emmer zijn het daarentegen prima drinkers.'

Te kleine tepels soms een zorg

De melkgift van de eerstekalfsvaarzen en koeien is geen probleem op het zoogbedrijf. 'De hoeveelheid melk is nog voldoende', geeft Jacques Robijns aan. 'Om de melkgift te stimuleren krijgen jonge lacterende dieren wel 2 kilogram krachtvoer, oudere dieren krijgen 1 kilogram. De kalveren worden ook snel onbepert aan kalvervlokken, spelt en hooi gezet, zodat spenen mogelijk is op een leeftijd

Zoogkoeien houden midden in dorp drukt stempel op bedrijfsontwikkeling en bedrijfsvoering

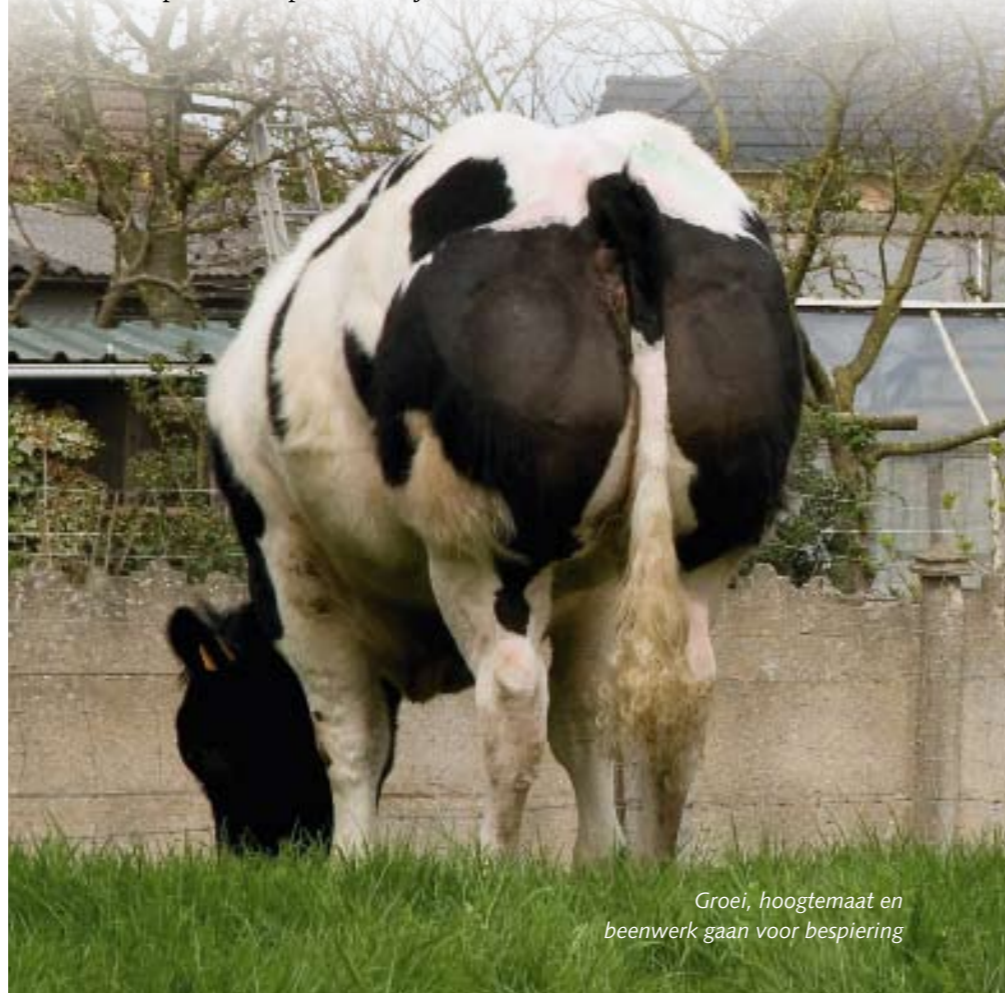
Neusflap houdt burens te vriend

Drie generaties lang al houdt de familie Robijns witblauwvee in het centrum van Attenhoven. Om geluidoverlast bij het spenen te vermijden, zetten Jacques en Tom Robijns de neusflap in bij hun kalveren. Tot tevredenheid van koe, kalf en burens.

tekst **Guy Nantier**

van drie à vier maanden. Een punt van aandacht zijn de soms te kleine tepels bij de zogende vaarzen, die hier op een leeftijd van 26 tot 30 maanden een eerste maal afkalven.' Lactatioanoestrus of het uitblijven van de bronst bij zogende moeders vormt evenmin een probleem op het bedrijf,

dat honderd procent werkt met kunstmatige inseminatie. 'De hokken van de koeien met kalf worden een maal per dag ingestrooid', geeft Jacques aan. 'Dat is een uitgelezen moment voor een goede bronstdetectie. Daarnaast lassen we op meerdere tijdstippen van de dag nog enkele controlerondes in.'

Groei, hoogtemaat en beenwerk gaan voor bespiering

Diamant van Attenhoeve (v. Sjaka-Zoeloe)

De afkalvingen geschieden jaarrond. Naar de tussenkalftijd wordt ten huize Robijns niet gerekend omdat er vanwege de oogstwerkzaamheden in juli en augustus niet geïnsemineerd wordt. Het economisch efficiëntiegetal daarentegen wordt wel bijgehouden: voor vaarzen wordt anderhalf rietje per dracht verspoten, voor koeien twee rietjes. Tom Robijns (32) geeft aan dat het zoogsysteem wel zijn stempel zet op het fokdoel van het bedrijf. 'In onze beleving is dat het voortbrengen van vitale, goed zuigende kalveren. Op de tweede plaats komen groei, hoogtemaat en beenwerk. Bespiering komt pas op de derde plaats. Wij hanteren een nultolerantie voor genetische afwijkingen bij onze stierkeuze.' De ki-stieren Canadian Club, Harpon de l'Orgelot, Tropique de Cras Avernas en Quadruple de la Roche Gue maken het vaderbeeld uit van de kalveren.

Neusflap geniale uitvinding

De familie Robijns boert in het hartje van de Vlaams-Brabantse gemeente Attenhoven, die 2000 inwoners telt. Het boerenland is van beide zijden omgeven door woonhuizen. Dat gegeven drukt op de bedrijfsvoering. 'Uitbreiding is hier niet mogelijk', geeft vader Robijns aan. 'Om de oude en vele nieuwe burens ter wille te houden gebruiken we neusflap-

pen bij het spenen. Het gebrul op het speenmoment leidde tot klachten van omwonenden bij het gemeentebestuur. Met die neusflappen is de geluidsoverlast bijna nul. Een geniale uitvinding. Bovendien ervaren we dat het spenen zo ook minder stress veroorzaakt bij koe en kalf. Wij hebben al eens een kalf gehad dat zich heeft doodgebruld. De stembanden waren ontstoken. Dan is twee euro voor een neusflap niet veel.' 'Wat betreft uitval was 2009 overigens een topjaar', geeft Jacques Robijns aan. 'Die was slechts 5 procent. Dit jaar gaan we de hoge kant uit met al vijf uitgevalen kalveren op twintig. De redenen zijn zeer divers. Het heeft niks te maken met genetische afwijkingen of zo. Maar voorvallen die nu eenmaal gebeuren op een veebedrijf, zoals een hartaandoening of doodbloeden via de navel. Dat is werken met levend kapitaal.'

Het fokbedrijf in Attenhoven telt 160 stuks witblauw stamboekvee, van klein tot groot, en 90 hectare landbouwareaal, waarvan 23 hectare permanent weiland. De teelten zijn gerst, tarwe, voeder- en suikerbieten, mais en spelt. Twee grasneden worden voorgedroogd en gewikeld in balen vanwege het gebruiksgemak voor het bijvoederen op de weide in het najaar. 'Voederbieten passen we al jaren in in het rantsoen van een derde

gras en twee derde mais. Het is een lust voor de dieren. Een dier dat geen voederbieten eet, is ziek.'

Vier procent omrekeningsfactor

Ondanks de drukke akkerwerkzaamheden maken vader en zoon geregeld tijd voor deelname aan regionale keuringen. Tom: 'Met regelmaat behalen we 1a-prijzen, zoals dit voorjaar met Sjaka-Zoeloe dochter Diamant. Voor de nationale in Brussel hebben we ons nog nooit aangemeld. Een kampioenstitel te Leuven en te Sint-Truiden zijn het hoogste wat we tot op heden hebben behaald.' De vrouwelijke reformediëren verkopen ze mager aan een veehandelaar. De stieren die niet voor de fokkerij als dekstier in aanmerking komen, worden afgemest en verkocht aan een vleesgrossier. Jacques Robijns: 'We hebben nog onder het kwaliteitslabel Meritus verkocht. Maar nu niet meer. De controles zijn te duur en geven geen meerwaarde. De verkoop aan de vleesgrossier gebeurt op basis van koudgeslachtgewicht. Hij rekent voor de omvorming van warm geslacht naar koud geslacht met vier procent verlies. Dat lijkt veel, maar voor een hoge kwaliteit met een slachttrendement van 70 procent en hoger en de ontvangen kiloprijs kom je volgens onze berekeningen zo beter uit. Ieder zo zijn waarheid.'